

i hvilket omfang Finanstilsynet forfølger sagen, eller for at påklage Finanstilsynets afgørelse, hvis Finanstilsynet efter at have foretaget sin undersøgelse ikke finder anledning til at foretage sig yderligere over for pengeinstituttet.«

Den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder tillige kan give kunder m.fl. en eller flere partsbeføjelser. Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at der er tale om en sag, der vedrører tilsynet med, at fondsmæglerselskaber drives i overensstemmelse med god værdipapirhandelsskik, jf. § 3 i lov om værdipapirhandel m.v., samt at sagen har en direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser efter denne bestemmelse kan ikke tilkendes juridiske og fysiske personer i deres egenskab som nævnt i stk. 2 og 3.

Finanstilsynet er ikke klageinstans for kunders klager over fondsmæglerselskaber. Kunder kan få deres klager over et fondsmæglerselskab behandlet ved domstolene. Langt de fleste kundeklager henhører under domstolene, allerede fordi klagen vedrører forhold uden for Finanstilsynets kompetence, f.eks. formueretlige tvister.

Finanstilsynet kan således kun skride ind over for en generel eller principiel adfærd i strid med god værdipapirhandelsskik, hvis der er tale om en praksis fra fondsmæglerselskabernes side og ikke blot en adfærd i et enkeltstående tilfælde. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor det påklagede forhold kan tages op af tilsynet på baggrund af et enkeltstående tilfælde, forudsat at tilfældet er udtryk for en generel adfærd i strid med redelig værdipapirhandelsskik.

Når Finanstilsynet har taget en sag op vedrørende god værdipapirhandelsskik, har det hidtil alene været det berørte fondsmæglerselskab, som blev inddraget som part i sagen. Da det imidlertid ikke kan afvises, at der i konkrete sager af den her omhandlede beskaffenhed kan være forhold, som har direkte og væsentlig betydning for en kunde m.fl., foreslås det med denne bestemmelse, at der tillægges tilsynet adgang til gennem et konkret skøn inden for rammerne af bestemmelsen - at tillægge kunden m.fl. visse partsbeføjelser.

Det forhold, at sagen skal have væsentlig betydning for kunden m.fl., er udtryk for, at der skal indlægges et væsentlighedskriterium i tilsynets skøn.

Ved vurderingen af, om partsbeføjelser skal gives, skal Finanstilsynet foretage en afvejning af f.eks. kundens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter og hensynet til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn.

Endelig skal Finanstilsynet foretage en afgrænsning af, hvilken del af sagen der vedrører den pågældende. Tildeling af partsbeføjelser efter stk. 4 forudsætter, at sagen kan afgrænses.

Da Finanstilsynet selv er nærmest til at foretage en afvejning af de berørte interesser, foreslås det, at kompetencen til at træffe afgørelse om en eller flere partsbeføjelser ligger hos Finanstilsynet.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet har taget en sag op vedrørende et fondsmæglerselskabs overholdelse af god værdipapirhandelsskik, og hvor klageren ikke tillægges en eller flere partsbeføjelser, vil tilsynet holde klageren underrettet om sagens eventuelle videre forløb, i det omfang tavshedspligten giver mulighed herfor.

Finanstilsynets afslag på at tage en sag op efter generalklausulen om god værdipapirhandelsskik, jf. værdipapirhandelslovens § 3, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. denne lovs § 34. Det samme gælder, for så vidt angår tilsynets afgørelser om tildeling af partsbeføjelser. Tilsynet vil indrette sin praksis herefter og i øvrigt tilrettelægge den interne koordination, så den sikrer en ensartet praksis.

Til nr. 9

For at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft gælder den udvidede adgang til partsstatus og partsbeføjelser i henhold til bestemmelsens stk. 2-4 alene i forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser træffes efter den 8. oktober 1998.

Til nr. 10

Ved lovforslagets § 2, nr. 2, ophæves § 21, stk. 2, i lov nr. 476 af 10. juni 1997 om investeringsforeninger og specialforeninger. Som konsekvens heraf udgår henvisningen i samme lovs § 22, stk. 1, til § 21, stk. 2.

Til nr. 11

Der henvises til bemærkningerne til nr. 3, idet de tilsynsbelagte institutter i denne lov dog er investeringsforeninger og specialforeninger.